

بهره‌گیری از محصولات زراعی به‌عنوان گیاه تله برای کنترل گل جالیز مصری *Orobanche aegyptiaca* در گوجه‌فرنگی در شرایط گلخانه

کورش صیامی^۱، سعید وزان^۲، سلیمان جمشیدی^۳ و رحیم علیمحمدی^۳

چکیده

کاربرد گیاهان محرک و تله یکی از روش‌های زراعی و بیولوژیکی برای کاهش بانک بذر گل جالیز در خاک می‌باشد. برای ارزیابی واکنش بذور گل جالیز مصری به ترشحات ریشه‌ی ۱۷ گیاه زراعی، در گلدان‌ها، ۱۰-۱۵ میلی‌گرم از بذور گل جالیز با بستر کاشت مخلوط شده و گیاهان زراعی مورد آزمایش در آن کاشته شدند. بعد از ۴۰ روز گیاهان کف بر شده و گیاهچه‌های گوجه‌فرنگی ۷ برگی جایگزین آن‌ها گردید. در نهایت وزن تر و خشک و تعداد ساقه‌های هوایی گل جالیز پس از کف بر شدن و پس از برداشت گوجه‌فرنگی و نیز وزن تر و خشک گوجه‌فرنگی مورد محاسبه و تجزیه و تحلیل قرار گرفت. آزمایش در گلخانه به صورت طرح کرت‌های کاملاً تصادفی با چهار تکرار انجام شد. در این آزمایش شبدر برسیم به‌عنوان گیاه محرک قوی و آفتابگردان و فلفل به‌عنوان گیاهان محرک ضعیف تشخیص داده شدند. هم‌چنین کتان و سورگوم جارویی به‌عنوان گیاهان تله‌ی قوی و پنبه، لوبیا چیتی، نخود، عدس، باقلا گیاهان تله‌ی ضعیف بودند. سایر محصولات نظیر گندم، جو، ذرت، چغندر قند، کنجد و سویا به‌عنوان میزبان و به‌عنوان گیاه محرک و تله شناخته نشدند.

واژه‌های کلیدی: گل جالیز مصری، گیاه تله، گیاه محرک، کنترل زراعی، کنترل بیولوژیکی

تاریخ دریافت مقاله: ۸۶/۶/۱۱ تاریخ پذیرش: ۸۶/۹/۱۹

۱- کارشناس ارشد رشته‌ی زراعت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد میانه

۲- استادیار دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی واحد کرج

۳- اعضای هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد میانه

مقدمه و بررسی منابع

گیاه محرک گیاهی است که سبب جوانه زنی گل جالیز شده و مورد حمله‌ی آن قرار می‌گیرد، اما قبل از خروج گل جالیز از خاک، از بین برده می‌شود. گیاه تله یک گیاه دروغین است که سبب تحریک بذر گل جالیز برای جوانه‌زنی شده، ولی اجازه اتصال و توسعه را به آن نمی‌دهد و به عنوان یک گیاه می‌تواند در تناوب زراعی گنجانده شود.

گیاهان انگلی گل دار^۱ یکی از مشکلات مهم کشاورزی در اغلب نقاط جهان به‌شمار می‌روند. این گیاهان قادرند تا تمام محصول یک مزرعه را نابود سازند (۱). گیاهان انگلی در حدود یک درصد از نهاندانگان^۲ را به خود اختصاص می‌دهند و شامل ۳ تا ۵ هزار گونه هستند که در ۱۷ خانواده‌ی گیاهی قرار دارند. غلات به علف جادو^۳ و صیفی جات، جالیز، یونجه، توتون و باقلا به گل جالیز و بسیاری از نباتات دو لپه‌ای به سس و درختان مختلف به انواع داروآش آلوده می‌شوند (۱). گیاهان انگلی گیاهانی هستند که برای بقای خود به گیاهان دیگر وابسته‌اند. گیاهان تمام انگل^۴ فاقد کلروفیل کافی بوده و توانایی فتوسنتز ندارند، اما گیاهان نیمه‌انگل^۵ حاوی کلروفیل بوده و قدرت فتوسنتز دارند، ولی برای تأمین آب و مواد غذایی به میزبان خود وابسته‌اند. دو گیاه علف جادو و گل جالیز^۶ از جمله مهم‌ترین علف‌های هرز انگلی خسارت‌زا در اراضی زراعی می‌باشند (۳).

به سختی می‌توان برآورد دقیقی از میزان کاهش محصول در نتیجه‌ی گل جالیز را عنوان کرد چرا که ایجاد کرت‌های عاری از گل جالیز برای مقایسه با کرت‌های آلوده به آن در مجاور هم امکان‌پذیر نیست (۳). بنا به گزارش شنل و همکاران، میزان کاهش محصول ناشی از گل جالیز در مزارع آفتابگردان در ترکیه پنجاه درصد و در اسپانیا سی درصد تخمین زده شده است (۱۸).

در شوروی سابق گل جالیز مصری سبب کاهش ۵۰٪ محصول هندوانه، ۱۳٪ تا ۵۲٪ کاهش محصول طالبی و ۱۵٪ کاهش محصول گوجه‌فرنگی شده است، هم‌چنین گل جالیز در روسیه سبب ۲۰٪ تا ۷۰٪ کاهش محصول گوجه‌فرنگی می‌شود (۱۸).

زرمین و همکاران (۲۰۰۲) گزارش دادند که در مصر در طی یک دهه، مساحت اراضی تحت کشت باقلا به خاطر آلودگی به گل جالیز کاهش یافت (۱۹).

گل جالیز فرآیندهای فیزیولوژیک و متابولیک میزبان را تخریب می‌کند و تغییراتی در اسیدهای آلی، کربوهیدرات‌ها، میزان پروتئین، فعالیت‌های آنزیمی معین و مقدار نیکوتین و فسفر ایجاد می‌کند. رشد گیاهان میزبان آلوده به گل جالیز به شدت کاهش یافته و محصول کیفیت و بازارپسندی خود را از دست می‌دهد. گل جالیز سبب کاهش قدرت انتخاب گیاه زراعی برای کشاورزان می‌شود. با توجه به مطالب فوق میزان خسارت حاصل از گل جالیز را از ۵ تا ۱۰۰ درصد برآورد کرده‌اند که میزان آن به درصد آلودگی و نوع گیاه میزبان و شرایط زراعی بستگی دارد (۲).

گل جالیز علی‌رغم خسارت‌هایی که به محصولات کشاورزی وارد می‌سازد، مصارفی نیز دارد. در قرن

- 1- parasitic flowering plants
- 2- Angiosperms plants
- 3- *Striga* spp.
- 4- Holoparasite
- 5- Hemiparasite
- 6- *Orobanche* sp.

سورگوم جارویی، لوبیا چیتی، نخود، عدس، باقلا، یونجه، شبدر برسیم، پنبه، چغندر قند، سویا، آفتابگردان، کتان، کنجد و فلفل کشت شدند و گوجه فرنگی و گلدان‌های بدون بذر محصول زراعی به عنوان تیمارهای شاهد در نظر گرفته شدند. برای تهیه‌ی نشای گوجه فرنگی، در داخل یک جعبه تعداد زیادی بذر گوجه فرنگی رقم *Superstrin B* کشت گردید.

آبیاری گلدان‌ها به صورت هر سه روز یک بار انجام شد. جهت مبارزه با آفت شته، سم پاشی در دو مرحله، هم‌زمان با رویت شته‌ها با محلول ۱ در هزار متاسیستوکس انجام شد. به منظور اطمینان از حرارت مطلوب مورد آزمایش در محیط پرورش گلدان‌ها، دماسنج ماکزیمم - مینیمم در اطاقک رشد قرار داده شد و به صورت روزانه سرکشی شد. مراحل داشت و مراقبت‌های ویژه و نیازهای غذایی گیاهان در طول دوره رشد در نظر گرفته شد. ۴۰ روز بعد از کاشت، پس از شمارش تعداد ساقه‌ها و توزین وزن تر و خشک بوته‌های گل جالیز، گیاهان کف بر شده و تعداد سه نشای گوجه فرنگی در مرحله ۷ برگی که در خزانه کشت شده بودند، در هر گلدان با فواصل منظم کاشته شدند. نشاهای انتخابی از نظر اندازه و وضعیت رویشی مشابه بودند. پس از ده روز، قوی‌ترین نشای گوجه فرنگی انتخاب و دو نشای دیگر حذف گردید.

وزن تر و وزن خشک بوته‌های گوجه فرنگی پس از خاتمه‌ی آزمایش توزین گردید.

وزن نمونه‌ها توسط ترازوی دیجیتالی به دست آمد و جهت خشک نمودن نمونه‌ها از آون استفاده گردید.

محاسبات آماری مورد نیاز با استفاده از نرم افزارهای کامپیوتری *Excel*، *MstatC*، *SAS* و

شانزدهم و هفدهم گل جالیز در اروپا به عنوان گیاه دارویی جهت دفع سنگ کلیه استفاده می‌شد و به منظور رفع اورین مصرف داشت. در حال حاضر گل‌های این گیاه برای شستشوی پوست و رفع لک‌های سیاه و آبی پوست به کار می‌رود (۵).

مواد و روش‌ها

بذور گل جالیز مصری^۱ در سال ۱۳۸۳ از مزرعه گوجه فرنگی واقع در مزرعه آموزشی و تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد میانه جمع‌آوری گردید و پس از خشکاندن ساقه‌های گل دهنده در محیط آزمایشگاه، برای خالص سازی از الک ۲۰۰ مشی عبور داده شدند. بذور در بسته‌های ۱۰ گرمی در پاکت‌هایی در شرایط خشک نگهداری شدند. برای شناسایی دقیق گونه‌ی گل جالیز از کلیدهای ارایه شده در منابع استفاده گردید (۱۴). آزمایش در گلخانه به صورت کرت‌های کامل تصادفی با چهار تکرار انجام شد. جهت انجام آزمایش در گلخانه، تعداد ۶۸ عدد گلدان پلاستیکی با قطر دهانه فوقانی ۳۰ سانتی متر، قطر تحتانی ۲۰ سانتی متر و ارتفاع ۳۰ سانتی متر تهیه و با محلول یک درصد وایتکس شستشو داده شدند. در داخل هر گلدان مقدار مناسب و یکسانی از بستر مورد نظر شامل ۳۰ درصد رس، ۳۰ درصد ماسه‌ی شسته، ۳۰ درصد پرلیت و ۱۰ درصد خاک برگ استریل شده، ریخته شد. در داخل هر یک از گلدان‌ها مقدار ۱۵-۱۰ میلی گرم از بذر گل جالیز مصری ریخته شد و به خوبی با بستر مخلوط گردید. برای این منظور از بذوری استفاده شد که دوره پیش آماده‌سازی را سپری نموده بودند. هم‌چنین بذور ۱۷ گیاه زراعی شامل گندم، جو، ذرت،

1- *O. aegyptiaca*

بالایی به گل جالیز دارد. هم‌چنین آفتابگردان و فلفل از لحاظ تأثیر بر جوانه‌زنی گل جالیز و خروج آن از خاک در رتبه‌های بعدی قرار گرفتند که اختلاف آن‌ها با شاهد گوجه‌فرنگی نیز معنی‌دار بود. با توجه به اشاره‌ی منابع به میزبان بودن آفتابگردان و فلفل برای گل جالیز مصری (۱۷). این گیاهان می‌توانند به عنوان گیاه محرک ضعیف عمل نمایند. سایر گیاهان نظیر جو، نخود، ذرت، سورگوم، عدس، گندم، پنبه، چغندر قند، سویا، لوبیا چیتی، کتان، کنجد، باقلا و یونجه اثری در خروج گیاهان گل جالیز نداشتند. بنابراین احتمالاً میزبان نبوده و به عنوان گیاهان تله نیز قابل استفاده نمی‌باشند.

اثر گوجه‌فرنگی بر خروج گل جالیز در انتهای

آزمایش

طبق انتظار، شاهد بدون گوجه‌فرنگی تعداد، وزن خشک و تر گل جالیز بیشتری را به خود اختصاص داد، چرا که هیچ نوع تحرکی قبل از کاشت گوجه‌فرنگی در مرحله دوم صورت نگرفته بود. به عبارت دیگر بانک بذر در خاک تغییری نکرده بود. با این حال اختلاف شاهد با چغندر قند و گندم نیز معنی‌دار نشد. به این معنی که این دو گیاه در تحریک جوانه‌زنی گل جالیز و نیز خروج آن از خاک تأثیری از خود نشان نداده‌اند. هم‌چنین اختلاف اثر این دو گیاه با تیمارهای شاهد (گوجه‌فرنگی)، ذرت و یونجه معنی‌دار نبوده و از لحاظ اثر بر جوانه‌زنی تقریباً مشابه عمل نمودند. هم‌چنین اختلاف شاهد گوجه‌فرنگی با چغندر قند، گندم، ذرت، یونجه، کنجد، جو و سویا معنی‌دار نبود. به عبارت دیگر این گیاهان در کاهش بانک بذر خاک اثر زیادی از خود نشان ندادند. از لحاظ تأثیر بر کاهش بانک بذر خاک، مؤثرترین

Minitab انجام شد و جهت مقایسه میانگین‌ها از آزمون دانکن استفاده شد. برای نرمال کردن داده‌های حاصل از شمارش تعداد بوته (شاخه‌هوایی) گل جالیز خارج شده از سطح خاک، از فرمول تصحیح \sqrt{x} Arcsin استفاده شد.

نتایج و بحث

اثر گیاهان مورد آزمایش بر خروج گل جالیز

مصری از خاک

پس از تجزیه و تحلیل داده‌های مربوط به تعداد ساقه و وزن تر و خشک گل جالیز، اختلاف معنی‌داری بین تیمارها و شاهد در سطح ۱٪ مشاهده گردید. براساس نتایج حاصله، بیشترین تعداد ساقه گل جالیز به ازای هر گلدان ۱۳/۷۵ عدد و بیشترین وزن تر و خشک گل جالیز به ترتیب به میزان ۱۰۷/۸ و ۲۰/۴۱ گرم در گیاه شبدر برسیم مشاهده گردید که اختلاف آن با سایر تیمارها و از جمله گوجه‌فرنگی (شاهد) معنی‌دار بود. بر این اساس گیاه شبدر برسیم می‌تواند به عنوان گیاه محرک و نه تله مورد استفاده قرار گیرد. در گروه بعدی گیاه شاهد گوجه‌فرنگی تعداد بیشتری از گل جالیز را تحریک کرده و بیشترین میزان تعداد ساقه و وزن خشک و تر گل جالیز را پس از شبدر برسیم به خود اختصاص داد. با توجه به میزبان بودن گوجه‌فرنگی، جوانه‌زنی و خروج گل جالیز از خاک در این تیمار طبیعی می‌نماید. با این حال گوجه‌فرنگی از نظر جوانه‌زنی بذور گل جالیز تأثیر کمتری نسبت به دیگر گیاهان محرک داشت، به طوری که اختلاف آن حتی با شاهد در حد معنی‌دار نبود. با این حال هم‌میزان تعداد جوانه‌زنی نیز برای آلودگی سنگین این گیاه توسط گل جالیز کافی است، چرا که گوجه‌فرنگی حساسیت

از خاک نمی‌تواند اثر زیادی بر کاهش بانک بذر گل جالیز نسبت به دیگر گیاهان محرک داشته باشد.

نتایج حاصل از این آزمایش نشان می‌دهد که برخی گیاهان مورد آزمایش به‌عنوان گیاه تله و برخی به‌عنوان گیاه محرک می‌توانند در تناوب زراعی با گوجه فرنگی گنجانده شوند. در این آزمایش از لحاظ عددی تیمار سورگوم جارویی و نیز شبدر برسیم بیشترین اثر را در کاهش بانک بذر گیاه انگل گل جالیز نشان دادند.

به گزارش فخری و مظاهری (۱۳۶۷) کشت گیاهان خردل، کتان و سورگوم اثرات مثبتی را در کاهش تراکم گل جالیز نشان داده است (۶)، هم‌چنین گیاهانی مثل کتان، لوبیا و باقلا به‌عنوان گیاه تله و گیاهانی نظیر شبدر برسیم و فلفل شیرین محرک جوانه‌زنی گل جالیز بوده و می‌توانند به‌عنوان گیاه تله استفاده شوند (۷).

المنوفی و همکاران (۱۹۸۹) اثر شبدر برسیم را در کاهش جمعیت گل جالیز در مزارع باقلا ۹۵-۸۵ درصد گزارش کرده‌اند (۹). شنل و همکاران (۱۹۹۴) در بررسی اثر ۱۴ محصول روی آلودگی نخود به گل جالیز گزارش کرده‌اند که وزن خشک نخود در گلدان‌هایی که شبدر برسیم استفاده شد در بیشترین میزان خود (۵/۵ گرم در هر گلدان) قرار داشت (۱۸). هم‌چنین کتان، یونجه، سویا و لوبیا چشم‌بلبلی به‌عنوان گیاهان تله برای گل جالیز معرفی شده‌اند (۱۶). به گزارش گریما و همکاران (۲۰۰۵) ذرت و لوبیا عملکرد بهتری را در تحریک جوانه‌زنی بذر گل جالیز در مزارع گوجه فرنگی اتیوپی نشان دادند و به ترتیب سبب تحریک ۷۴ و ۷۱٪ از بذور گل جالیز شدند و بانک بذر را در هر فصل ۷۲/۵ درصد کاهش دادند (۱۲).

تیمارها به‌ترتیب سورگوم جارویی، شبدر برسیم، کتان، لوبیا چیتی، پنبه، عدس، فلفل، باقلا، آفتابگردان و نخود بودند.

اثر گل جالیز بر وزن تر و خشک اندام‌های هوایی گوجه فرنگی

بر اساس نتایج استخراج شده از اندازه‌گیری وزن خشک و تر اندام‌های گوجه فرنگی در انتهای آزمایش، بیشترین وزن خشک در تیمار سورگوم جارویی مشاهده گردید که البته اختلاف آن با تیمارهای شبدر برسیم، کتان، پنبه، فلفل و عدس معنی‌دار نبود. بدین لحاظ با توجه به یافته‌های این آزمایش که البته نیاز به ارزیابی در سطح مزرعه برای حصول نتیجه‌ای مطمئن‌تر دارد، می‌توان این گیاهان را به‌عنوان گیاهان اثر گذار در کاهش بانک بذر گل جالیز در خاک و در نتیجه شاخ و برگ و اندام‌های هوایی آن به‌شمار آورد و می‌توانند در نهایت افزایش عملکرد گیاه گوجه فرنگی تأثیرگذار باشند. بیشترین تأثیر بر وزن خشک و تر گوجه فرنگی مربوط به تیمار یونجه، شاهد، گندم و ذرت بود که اختلاف آن‌ها تنها با فلفل، کتان، پنبه، شبدر برسیم و سورگوم معنی‌دار گردید. نتایج مربوط به این اندازه‌گیری نتوانست بین تیمارهای مورد آزمایش تمایز زیادی حاصل نماید تا بتوان تحلیل بسیار درستی از اثر تیمارها بر عملکرد و نیز وزن تر و خشک اندام‌های هوایی گوجه فرنگی به عمل آورد. با این حال نکته مهم این‌که شاهد گوجه فرنگی نتوانست میزان بانک بذر خاک را به اندازه سورگوم، شبدر برسیم و فلفل پایین آورد. لذا کاشت مداوم گوجه فرنگی در مزرعه و حتی انهدام آن قبل از گل‌دهی و یا خروج گل جالیز

جدول ۱- میانگین مربعات تعداد ساقه‌ها، وزن تر و خشک پوته‌های گل جالیز قبل از کف بر کردن، و پس از برداشت گوجه‌فرنگی

وزن خشک	وزن تر	وزن خشک گل			وزن تر گل			تعداد ساقه‌های گل			وزن تر پوته‌های گل			تعداد ساقه‌های گل			منابع تغییر
		گوجه‌فرنگی	از برداشت	جالیز پس	گوجه‌فرنگی	از برداشت	جالیز پس	گوجه‌فرنگی	از برداشت	جالیز پس	کف بر کردن	جالیز قبل از	کف بر کردن	کف بر کردن	جالیز قبل از	کف بر کردن	
۵۶۰/۵۲۳	۱۸۱۸۹/۳۷۶	۱۷/۴۷۵	۳۷۹/۲۲۴	۵/۵۶۱	۱۴/۱۷	۳۶/۵۲۴	۰/۵۰۴	۳	تکرار								
۴۶۱۰/۱۷۷۸*	۱۱۰۴۳۹/۲۱۸*	۲۲۴/۲۸۵*	۵۹۳/۴۳۳*	۹۳/۶۴۸*	۱۴۰/۰۰۷*	۳۸۷/۱۵۰*	۶۵/۰۰۰*	۱۸	تیمار								
۱۶۷/۳۸۷	۱۶۶/۳۶۲	۳۳/۶۷۱	۱۰۵/۵۰۳	۶۵/۲۰۵	۵۶/۶۱	۵۰۲/۳۳	۱۷۷/۰	۵۴	اشتباه								
۳۸/۱	۶۸/۱	۷۶/۸	۷۸/۶۱	۵۷/۵۱	۳۰/۶۱	۲۹/۵۴	۳۰/۷۴		ضریب تغییرات								

*(درصد)

** معنی‌دار در سطح احتمال ۱٪

جدول ۲- مقایسه میانگین‌های تعداد ساقه‌ها، وزن تر و وزن خشک بوته‌های گل جالیز قبل از کف بر کردن، و پس از برداشت گوجه‌فرنگی

وزن خشک اندام‌های	وزن تر اندام‌های	وزن خشک کل جالیز پس از برداشت	وزن تر کل جالیز پس از برداشت	تعداد ساقه‌های گل جالیز پس از برداشت	وزن خشک بوته‌های گل جالیز قبل از کف بر کردن (گرم)	وزن تر بوته‌های گل جالیز قبل از کف بر کردن (گرم)	تعداد ساقه‌های گل جالیز قبل از کف بر کردن	تیمار
هواپی گوجه‌فرنگی (گرم)	هواپی گوجه‌فرنگی (گرم)	گوجه‌فرنگی (گرم)	گوجه‌فرنگی (گرم)	گوجه‌فرنگی (گرم)	گوجه‌فرنگی (گرم)	گوجه‌فرنگی (گرم)	گوجه‌فرنگی (گرم)	
۱۳۳/۸۰	۶۳۰/۵۴	۱۹/۶۷ab	۱۰۴/۵abc	۱۲/۲۵abc	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰cd	گندم
۱۳۲/۵۰d	۶۶۴/۸۴f	۱۲/۸۶bcd	۶۳/۸۵def	۷/۲۵۰de	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰c	جو
۱۲۷/۲۰	۶۳۷/۰۴	۱۷/۹۶ab	۸۹/۶۹bcd	۱۰/۵۰bcd	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰cd	ذرت
۲۳۱/۸۸	۱۱۳۰/۰	۱/۹۵۵ef	۱۰/۰۲h	۱/۰۰۰۰f	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰c	سورگوم چارویی
۱۴۳/۴۰d	۷۲۳/۸۰def	۳/۸۵۸ef	۲۰/۱۲gh	۲/۵۰۰ef	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰cd	لوبیا چیتی
۱۵۴/۲bcde	۷۷۴/۵cdef	۶/۰۲۰def	۳۱/۴۲efgh	۳/۵۰۰ef	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰d	نخود
۱۷۴/۸abcde	۸۸۰/۵abcdef	۴/۰۹۷ef	۲۲/۲۷gh	۲/۷۵۰ef	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰d	عدس
۱۶۵/۸bcde	۸۲۴/۸bcdef	۵/۲۹۷ef	۲۸/۱۱fgh	۳/۲۵۰ef	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰d	باقلا
۱۱۷/۲۰	۶۰۵/۳۴	۱۵/۶۳bc	۷۸/۹۸bcd	۱۰/۰۰۰bcd	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰d	پونجه
۲۱۴/۹ab	۱۰۸۳ab	۲/۰۱۲ef	۹/۴۰۰oh	۱/۲۵۰f	۲۰/۴۱a	۱۰۷/۸۸	۱۳۷۵cd	شنبدر برسیم
۱۹۳/۴abcd	۹۷۶abcd	۳/۶۱۷ef	۱۸۳۶gh	۲/۵۰۰ef	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰d	بنبیه
۱۳۳/۶de	۶۵۷ef	۲۰/۶۷ab	۱۰۹/۱ab	۱۴/۰۰۰ab	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰d	چمندرقند
۱۵۳/۹bcde	۷۶۹cdef	۹/۸۰۳cde	۵۴/۴۶defg	۷/۰۰۰de	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰d	سویا
۱۴۴/۲cde	۷۲۳/۸cdef	۴/۰۶۰ef	۲۴/۶۲gh	۳/۲۵۰ef	۸/۳۶۵c	۴۴/۵۱c	۵/۷۵a	آفتابگردان
۲۰۵/۰abc	۱۰۲۴abc	۱/۴۹۳۴	۸/۸۲oh	۱/۲۵۰f	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰d	کتان
۱۴۲/۶cde	۷۱۲/۳def	۱۳/۵۷bc	۶۷/۸۹cde	۸/۷۰۰cd	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰d	کینجد
۱۹۲/۵abcd	۹۵۵/۳abcde	۴/۱۸۰ef	۲۱/۲۷gh	۲/۷۵۰ef	۳/۱۴۸d	۱۹/۸۳d	۲/۷۵۰d	فلفل
۱۴۸/۳cde	۷۳۸/۳cdef	۱۶/۵۱bc	۸۷/۱۳bcd	۱۱/۲۵bcd	۱۵/۹۴b	۸۲/۹۹b	۱۱b	شاهد (گوجه‌فرنگی)
۱۲۲/۱۰	۶۰۵/۸۴	۲۴/۹۱a	۱۲۷/۹۸	۱۶/۵۰a	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۰d	شاهد

اعداد دارای حداقل یک حرف مشترک از لحاظ آماری فاقد اختلاف معنی‌دار می‌باشند.

منابع

- ۱- اسفندیاری، ا. ۱۳۲۵. گیاهان گلدار انگلی ایران. نشریه‌ی مؤسسه بررسی آفات و بیماری‌های گیاهی ایران، شماره ۳.
- ۲- بهداد، ا. ۱۳۶۹. بیماری‌های گیاهان زراعی ایران. انتشارات نشاط اصفهان، ۴۲۵ صفحه.
- ۳- رحیمیان، ح. ۱۳۸۰. اکوفیزیولوژی علف‌های هرز. جزوه درسی، دانشگاه تهران، دانشکده کشاورزی، ۷۸ صفحه.
- ۴- رضوی، ض. ۱۳۶۳. عوامل سنتزی شیمیایی جوانه زدن. مجله‌ی شیمیایی و مهندسی شیمی ایران، صفحه‌ی ۳۸.
- ۵- رضوی، ض.، پ. طاهریان و ج. زاد. ۱۳۶۵. استفاده از ترکیبات سنتتیک برای جوانه زدن بذر گل جالیز *O. aegyptiaca* در آزمایشگاه، ۲۳-۱۸.
- ۶- فخری، ح. و ع. مظاهری. ۱۳۶۷. تأثیر کشت بعضی از گیاهان تله در تقلیل تراکم گل جالیز مزارع توتون. طرح پژوهشی شرکت دخانیات ایران.
- ۷- فخری، ح. ۱۳۶۸. طرح مبارزه با پارازیت گل جالیز از طریق کشت گیاهان تله. طرح پژوهشی شرکت دخانیات ایران.
- 8- Acharya, B. D., G. B. Khattri, M. K. Chettri, and S. C. Srivastava. 2002. Effect of *Brassica campestris* var. *toria* as a catch crop on *Orobanche aegyptiaca* seed bank. *Crop Protection* 21 (7): 533-537.
- 9- Al Menoufi, O. A., K. Weymann, and L. J. Musselman. 1989. Crop rotation as a control measure of *Orobanche crenata* in *Vicia faba* fields: Progress in Orobanche research. Proceedings of the international workshop on *Orobanche* research, Obermarchtal, Germany, 19-22 August 1989, 241-247.
- 10- Dhanapal G. N., and P. C. Struik. 1996. Broomrape control in a cropping system containing bidi tobacco. *Journal of Agronomy and Crop Science* 177 (4): 225-236.
- 11- Eizenberg, H., D. Plakhine, J. Hershenhorn, Y. Kleifeld, and B. Rubin. 2004. Variation in responses of sunflower cultivars to the parasitic weed broomrape. *Plant Dis.* 88:479-484.
- 12- Girma A., S. Girefe, A. Rahman, and M. Al Tawaha. 2005. Evaluation of potential trap crops on *Orobanche* soil seed bank and tomato yield in the central rift valley of Ethiopia, *World Journal of Agricultural Sciences* 1 (2): 148-151.
- 13- Goldwasser, Y., G. Herzlinger, D. M. Joel, S. Golan, and D. Kahana. 1994. The effects of flax (*Linum usitatissimum*) and other crops as trap and catch crops for control of Egyptian broomrape (*Orobanche aegyptiaca* Pers.). *Weed Research* 34: 37-44.
- 14- Hershenhorn, J., Y. Goldwasser, D. Plakhine, G. Herzlinger, S. Golan, R. Russo, and Y. Kleifeld. 1996. Role of pepper (*Capsicum annuum*) as a trap and catch crop for control of *Orobanche aegyptiaca* and *O. cernua*. *Weed Science* 44 (4): 948-951.
- 15- Khalaf, K. A. 1992. Evaluation of the biological activity of flax as a trap crop against *Orobanche* parasitism of *Vicia faba*. *Tropical Agriculture* 69 (1): 35-38.
- 16- Krishnamurthy, G. V. G.; G. H. Chandwani. 1975. Effects of various crops on the germination of *Orobanche* seeds. *PANS.* 21 (1): 64-66.
- 17- Petzoldt, K. Y., J. Nemli, A. Sneyd, H. Pieterse, and J. A. C. Verkleij. 1994. Integrated control of *Orobanche cumana* in sunflower. *Biology and management of Orobanche.* Proceedings of the third international workshop on *Orobanche* and related *Striga* research, Amsterdam, Netherlands, 8-12 November 1993. 442-449.
- 18- Schnell, H., K. H. Linke, and J. Sauerborn. 1994. Trap cropping and its effect on yield and *Orobanche crenata* Forsk infestation on following pea (*Pisum sativum* L.) crops. *Tropical Science* 34 (3): 306-314.
- 19- Zermane, N., J. Kroschel, T. Souissi, and M. Kharrat. 2002. Field survey on *Orobanche* infestation of faba bean in Tunisia. *Deustcher Tropentag*, October 9-11. Witzenhausen.